

BULLETYN

230

8.10.1994 r.

SOLIDARNOŚĆ

NSZZ "SOLIDARNOŚĆ" ZIEMIA RADOMSKA

VI KRAJOWY ZJAZD NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”

Z „Gazety Zjazdowej”
(wydanej w trakcie obrad
VI KZD NSZZ „Solidarność” -
Mielec, 1.10.94r.)

PIERWSZY MIELECKI

29 września 1994r. godz.
11.15 - z piętnastominutowym
opóźnieniem, w mieleckiej Hali
Widowiskowo-Sportowej rozpoczęły się
obrazy VI Krajowego Zjazdu Delegatów
NSZZ „Solidarność”.

(...) Rozpoczęliśmy z Bogiem... Obrady VI
Krajowego Zjazdu „Solidarność” - podobnie jak i
wszystkich poprzednich - poprzedzone zostały uroczystą
Mszą św. Odprawił ją w mieleckim kościele pw. Matki
Boskiej Nieustającej Pomocy w asyście czterech kapłanów -
ks. Józef Życiński, ks. bp. Józef Życiński. Kościół
pełnili członkowie i sympatycy „Solidarność”. We Mszy
uczestniczyli prawie wszyscy delegaci, goście i
przewodnicy Zjazdu. W pobliżu głównego ołtarza stanęły
sztandary „Solidarność” - Komisji Krajowej,
Zjazdu Regionu Rzeszowskiego i mieleckiej WSK, a także
z niewielkim proporczykiem - trzech harcerzy
prezentujących mielecką ZHR. Rozpoczynając uroczystą
celebrację ks. Biskup powiedział m.in.: „(...) Wspólnie
radzicie o owych trudnych sprawach w Ojczyźnie,
nie. Ten, którego pomocy wzywaliśmy, śpiewając
„Głok nam dopomóż Bóg” - jest dzisiaj z nami. Obecność
Pana Boga podkreśla, że w zmieniającym się czasie Kościół
niezmiennie wspiera Wasze dobre działania. Był dla nich
także gorące dni polskiego sierpnia i tak samo jest z
nami, towarzysząc modlitwą i solidarną więzią (...)”. W
podobnym duchu utrzymana była również wygłoszona
przez ks. Biskupa homilia: „ My także, aby właściwie ująć
rolę Związku w naszych skomplikowanych czasach,
musimy rozumować nie w kategoriach pragmatyki -
ważną jest ona tak bardzo ważną - ale musimy w
każdej chwili wyjścia mieć pewną wizję osoby ludzkiej

Oświadczenie

ZDZISŁAWA MASZKIEWICZA -
wiceprzewodniczącego Zarządu Regionu
NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska

Koleżanki i Koledzy Członkowie NSZZ
„Solidarność” Ziemia Radomska

W związku z ukazaniem się w „Gazeta w
Radomiu” nr. 229/94 z dnia 1-2 października
1994r. artykułu p.t. „Zwód z Wood” autorstwa
Pana Jarosława Mazurkiewicza oświadczam co
następuje:

1. Nigdy nie miałem jakichkolwiek
kontaktów z Panem Wojciechem Wielogórskim
przed lipcem 1994r.

2. Nie byłem i nie jestem właścicielem,
ani współwłaścicielem jakiegokolwiek spółki.

3. Nie byłem i nie jestem uwikłany w pranie
„brudnych pieniędzy”.

4. Nie miałem i nie mam powiązania z
organizacjami przestępczymi, jak sugeruje
treść artykułu p.t. „Coś mu nie wyszło” na
stronie 20 tej samej gazety.

5. Nie składałem swojego podpisu na
żadnym dokumencie wspólnie z Panem
W. Wielogórskim.

Opublikowanie treści zawartej w tym
artykule jest dla mnie dużym zaskoczeniem,
jako, że podane informacje są nieprawdą.

W związku z tym, że naruszono moje
dobra osobiste, jak również Związku NSZZ
„Solidarność” z racji pełnionej przeze mnie
funkcji. Zażądałem od „Gazety” stosownych
wyjaśnień i przeprosin. W przeciwnym
wypadku w powyższej sprawie wystąpię na
drogę postępowania sądowego.

Radom, 4.10.1994r.
Zdzisław Maszkiewicz

/treść oświadczenia otrzymali: Przewodniczący ZR, Członkowie ZR,
Delegaci na WZD/

społeczeństwa, wolności, demokracji, aby potem w sposób dojrzały i odpowiedzialny formułować realistyczne postulaty Związku.

(...) Chciałbym tylko zwrócić uwagę na jedno z zagrożeń, które stanowi bolączkę w skali ogólnopolskiej, a które w pewnych formach może docierać także na teren Związku. Tym zagrożeniem jest coś co nazwałbym teatralizacją życia społecznego, gdzie nie ujmuje się problemów społecznych w kategoriach cierpienia, bólu, godności ludzkiej, tylko w kategoriach aktorskich gier. Takie spektakularne zachowania mogą mieć bardzo różne przejawy. Jednym z przejawów, ujawniających się w sytuacjach, gdzie chce się podkreślić rozczarowanie Związkiem, rozczarowanie „Solidarnością”, jednym z przejawów teatralizacji jest demonstrowanie spektakularnej niechęci do Związku - także przez niektórych jego byłych działaczy. I patrząc na te przejawy teatralizacji musimy pamiętać, że „Solidarność” rodziła się ze społecznego bólu i zatroskania o godność człowieka. Wierność jej dziedzictwu nie wolno nam przenosić na poziom teatralnych gestów, gdyż u jej źródeł leżała prawda o osobie ludzkiej, a nie aktorska poza! (...) Demonstracja rozczarowań nie jest, ani nie była nigdy czynnością szczególnie skomplikowaną. Znacznie łatwiej jest demonstrować stylową niechęć niż leczyć to co boli! Wyreżyserowany, widowiskowy pokaz rzadko pozwala zrozumieć istotę bólu. Dlatego proszę Was, bądźcie wierni temu posłannictwu, z którego wyrósł Wasz Związek! Normalnym zjawiskiem jest, że w płynącym czasie będą występować fluktuacje i zmiany, że niektórzy entuzjastyczni zwolennicy, bezkrytycznie wyrażający ongiś swą popularność, będą teraz również bezkrytycznie demonstrować niechęć do Was (...). Jest to osobne, bolesne zjawisko patologiczne, ale doświadczenie tego typu bolesnych zjawisk niech nie załamuje nas, lecz uczy, jak bardzo trzeba strzec się postawy aktora w działalności związkowej.

(...) Modląc się razem z Wami gorąco Wam życzę, by podczas Waszych obrad do minimum dało się zredukować to co teatralne, to co puste, to co wyrasta z gestów w jakich pozostają jedynie słowa. Aby właśnie w tym kontekście było widać szerokość uniwersalizmu chrześcijańskiego. I by udało się Wam życzę, by podczas Waszych obrad do minimum dało się zredukować to co teatralne, to co puste, to co wyrasta z gestów w jakich pozostają jedynie słowa. Aby właśnie w tym kontekście było widać szerokość uniwersalizmu chrześcijańskiego. I by udało się Wam wypracować środki, które skutecznie będą przeciwdziałać marazmowi i zniechęceniu społecznemu, który widać nie tylko w takich rejonach jak Mielec. O to modlę się, tego Wam życzę pozostając z Wami solidarny nie tylko podczas obrad tego Zjazdu.”

PRZEMÓWIENIE PRZEWODNICZĄCEGO

W drugim dniu obrad około godziny 12.30 zabrał głos przewodniczący Marian Krzaklewski. Głównym motywem jego wystąpienia było wyakcentowanie realnych niebezpieczeństw, jakie zagrażają ze strony obecnej ekipy rządowej - nie tylko Związkowej ale w ogóle wszystkim obywatelom naszego kraju.

Wskazał również drogi ich zazębniania. M. Krzaklewski wyróżnił trzy główne kategorie zagrożeń: Do pierwszej zaliczył konsekwentną realizację polityki ograniczania praw pracowniczych i drastycznego obniżania poziomu życia całego społeczeństwa. Do drugiej przekształcenia systemowe, prowadzące wprost do systemu oligarchicznego. Wreszcie do trzeciej - budowanie ustroju politycznego sprzecznego z oczekiwaniami społeczeństwa - PRL bis. M. Krzaklewski wymienił kilka konkretnych przykładów: systematyczne podwyżki cen energii, odejście od cywilizacyjnej zasady układów zbiorowych, niszczenie samorządności pracowniczej i plany utworzenia 4-tych stanowisk w radach nadzorczych, celowa polityka zapewnienia ludziom starego systemu dochodów i wpływów na politykę - nawet po ewentualnym przegraniu wyborów. Wszystkie te zagrożenia nazwał przewodniczący „Strategią dla Polski, bez Polaków, bez Narodu”.

(pełny tekst przemówienia Mariana Krzaklewskiego - według zapisu zjazdowego - ma opublikować „Tygodnik Solidarność”/)

KRAJ W DNIACH ZJAZDU

W pierwszym dniu Zjazdu, sejm pragnąc zrobić coś koniecznego na przekór „Solidarności”, a może celem sprowokowania delegatów na Zjazd, podwyższył drastycznie ceny centralnego ogrzewania i ciepłej wody. Porożały także samochody i alkohol. W głównym wydaniu telewizyjnym „Wiadomości”, obrady Najwyższej Władzy „Solidarności”, zajęły niezbyt wiele miejsca, a relacja z przebiegu ogranicza się właściwie tylko do „supersensacyjnej” informacji o podjęciu przez delegatów uchwały o udostępnieniu im dokumentów „Stasi”. Następnego dnia Sejm poszedł jeszcze dalej, zmieniając na wniosek OPZZ-owskiego posła Macieja Manickiego swoją wcześniejszą decyzję o przełożeniu debaty nad projektem ustawy o zmianie ustawy rewindykacyjnej. Tak więc, jeszcze na obecnym posiedzeniu Sejmu, posłowie radzie będą - jak uniemożliwić Związkowi odzyskanie zagrabionego w stanie wojennym mienia, a dodatkowo odebrać mu nawet mizerną jego część, którą po wieloletnich ciężkich staraniach zdołano odzyskać. Większa część porannej prasy, zarówno o zasięgu krajowym jak regionalnym, z całej wielogodzinnej debaty zjazdowej wyłowiła jedynie te fragmenty, które dotyczyły spraw dokumentów „Stasi” i zmiany ordynacji wyborczej.

Uwaga! Zjazdowi poświęcimy kolejny numer Biuletynu (relacja + pozostałe dokumenty zjazdowe).

DOKUMENTY VI KRAJOWEGO ZJAZDU DELEGATÓW

Mielec, 29 września 1994 r.

Umiłowany Ojczy Świąty

Delegaci zgromadzeni na VI Krajowym Zjeździe NSZZ „Solidarność” w Mielcu przesyłają serdeczne podziękowania za Słowo skierowane do uczestników Pielgrzymki Świata Pracy na Jasną Górę, z głęboką troską przyjmujemy wiadomości o stanie zdrowia Waszej Świątobliwości. Życzymy szybkiego powrotu do pełni sił.

Ojczy Świąty - jesteśmy z Tobą w modlitwie.

Oświadczenie

VI Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” przyjął z głębokim smutkiem wiadomość o tragedii jaka wydarzyła się w dniu wczorajszym na polskim terytorium. Śmierć tak wielu ludzi jest zawsze wielkim bólem dla wszystkich, ale przede wszystkim dla ich rodzin. Delegaci na VI Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” przesyłają wyrazy współczucia rodzinom ofiar katastrofy. Przesyłamy je również związkowemu i zawodowemu, których członkowie - marynarze i pasażerowie promu Estonia - nie powrócą już do domów.

Uchwała Nr 1

ws. zagrożeń dla swobód związkowych i przepływu informacji

„Solidarność” powstała w walce o podstawowe prawa człowieka, o wolność słowa i swobodny przepływ informacji, o pluralizm polityczny, o swobody związkowe - dobra stanowiące fundament demokratycznego społeczeństwa. „Solidarność” prowadzi politykę, która nie chce odebrać. Ustawa o działalności koalicji próbuje nam je odebrać. Ustawa o zmianach ustawy regulująca swobody związkowe, w tym prawo do strajku, prowadzą nieuchronnie do ubezwłasnowolnienia społeczeństwa i pozbawiają obywateli możliwości obrony przed cenzurą ekonomiczną, polityczną i ideologiczną. Delegaci VI Krajowego Zjazdu NSZZ „Solidarność” - jeszcze raz potwierdzając wierność Związkowi wobec ideałów Sierpnia 1980 r. - próbom zaprzeczania osiągnięć pokojowej rewolucji „Solidarności” mówią swoje kategoryczne - NIE.

Uchwała Nr 2

ws. organizacji KZD w Poznaniu

Delegaci VI Krajowego Zjazdu NSZZ „Solidarność” postanawiają, że dla podkreślenia historycznej roli wydarzeń sierpniowych w Poznaniu w 40 rocznicę tych pamiętnych wydarzeń.

Uchwała Nr 3

ws. Spółdzielczych Kas Oszczędnościowo-Kredytowych

Delegaci Krajowego Zjazdu NSZZ „Solidarność” popierają rozwój ruchu spółdzielczości finansowej organizowany przez Fundację na Rzecz Polskich Związków Kredytowych i Krajową Spółdzielczą Kasę Oszczędnościowo-Kredytową. Delegaci uważają za konieczne wzmocnienie podstaw prawnych działalności ruchu spółdzielczości finansowej i zwracają się do Sejmu RP o pilne przyjęcie Ustawy o Spółdzielczych Kasach Oszczędnościowo-Kredytowych. Delegaci Krajowego Zjazdu NSZZ „Solidarność” zalecają Komisjom Zakładowym aktywne organizowanie Spółdzielczych Kas Oszczędnościowo-Kredytowych w zakładach pracy, a w przyszłości w miejscu zamieszkania.

Uchwała Nr 4

ws. powołania obligatoryjnego funduszu strajkowego

Delegaci VI Krajowego Zjazdu NSZZ „Solidarność” podejmują decyzję o powołaniu obligatoryjnego funduszu strajkowego NSZZ „Solidarność”. Jego zasady tworzenia i regulamin zostaną uregulowane odrębnymi uchwałami.

Uchwała Nr 5

ws. zmiany uchwały finansowej Związku

Delegaci VI Krajowego Zjazdu przyjmują zmiany w uchwale finansowej Związku. Paragraf 6 otrzymuje następujące brzmienie:

par. 6.

1. Ustala się następujący podział 1% składki członkowskiej: a) do dyspozycji komisji zakładowej pozostaje 60% wpływu, b) do dyspozycji zarządu regionu zostaje przekazane 25% wpływu, c) do dyspozycji Komisji Krajowej za pośrednictwem zarządu regionu zostaje przekazane 10% wpływu, z tym że 8% przeznaczone jest dla Komisji Krajowej, a 2% na działalność struktur branżowych, d) do dyspozycji Regionalnego Funduszu Strajkowego za pośrednictwem zarządu regionu 2,5% wpływu, e) do dyspozycji Krajowego Funduszu Strajkowego za pośrednictwem zarządu regionu 2,5% wpływu.

2. Zasady dysponowania funduszami Strajkowymi określa odrębna uchwała przyjęta przez Krajowy Zjazd Delegatów.

Uchwała Nr 6

ws. rejonu mieleckiego

Delegaci VI Krajowego Zjazdu wyrażają solidarność: - z mieszkańcami Mielca - miasta, które w szczególny sposób zostało dotknięte skutkami przemian gospodarki - bezrobociem i drastycznym obniżeniem poziomu życia,

DOKUMENTY VI KRAJOWEGO ZJAZDU DELEGATÓW

z ludźmi oszukany przez obecną koalicję rządzącą, która koniunkturalnie wykorzystuje niezadowolone ludzi dotkniętych skutkami recesji gospodarczej. NSZZ „Solidarność” wielokrotnie wysuwał propozycje zmierzające do poprawy sytuacji w rejonie Mielca, podpisano porozumienia, których władze nie zrealizowały. Z tego powodu Komisja Krajowa weszła w spór z Rządem RP. Delegaci VI Krajowego Zjazdu domagają się od Rządu RP:

- stworzenia warunków do szybkiego uruchomienia specjalnej strefy ekonomicznej w Mielcu, która byłaby motorem rozwoju tego rejonu,
- wprowadzenia polityki regionalnej wspierającej rozwój gospodarki rejonów dotkniętych recesją.

Uchwała Nr 7

ws. nieuzasadnionych podwyżek cen c.o. i ciepłej wody

Delegaci VI Krajowego Zjazdu NSZZ „Solidarność” protestują przeciw podwyższeniu od 1 października 1994 r. opłat za centralne ogrzewanie o 17% i za ciepłą wodę o 30%. To drastyczne obniżenie warunków egzystencji większości ludzi w Polsce jest nieuzasadnione ekonomicznie. Delegaci uznając racjonalną, energooszczędną politykę jako sposób na zmniejszenie obciążeń budżetów rodzin i zmniejszenie energochłonności polskiej gospodarki, żądają od władz państwowych:

1. Zaniechania dalszego podnoszenia cen energii bez wcześniejszego stworzenia warunków zmniejszania jej marnotrawstwa, szczególnie energii cieplnej;
2. Dostosowanie ewentualnych podwyżek cen energii do dochodów większości rodzin - skala podwyżek powinna być negocjowana ze związkami zawodowymi;
3. Pilnego opracowania, z udziałem NSZZ „Solidarność”, i wdrożenia energooszczędnej polityki energetycznej Polski;
4. Utrzymania dotacji z budżetu państwa do centralnego ogrzewania do czasu wprowadzenia racjonalnego systemu kalkulacji cen i skutecznego nadzoru nad monopolami działającymi w energetyce.

Delegaci dla zrealizowania powyższych żądań zalecają Komisji Krajowej:

- użycie wszystkich statutowych możliwości, ze strajkiem włącznie
- powołanie Zespołu Konsultacyjno - Szkoleniowego ds. Energetyki i Ochrony Środowiska i odpowiednich zespołów w zarządach regionów naszego Związku.

Uchwała Nr 8

ws. uzupełnienia Uchwały Programowej Zadania Związku

1. VI Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” zobowiązuje Komisję Krajową do przygotowania do końca stycznia 1995 r. założeń regulacji prawnych w następujących

sprawach:

- ubezpieczenia społeczne
- gwarantowany dochód minimalny
- reprivatyzacja i powszechne uwłaszczenie
- system podatkowy
- instytucja skarbu państwa.

Te regulacje prawne - wraz z opracowaniem już przez Związek projektem ustawy o ubezpieczeniach zdrowotnych stanowiącym dopełnienie projektu naszej konstytucji, zarazem być formą dialogu społecznego o państwie w sprawach istotnych dla każdego obywatela.

2. VI Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” uznaje, że istotnym warunkiem realizacji zadań Związku wobec swych członków i naszej Ojczyzny jest podjęcie przez Solidarność wysiłku konsolidowania ludzi i środowisk politycznych wokół ideałów i program „Solidarność” wyrażonych w uchwałach i projektach uregulowań prawnych.

3. Istotnym elementem niezależności naszego Związku jest aktywność na scenie publicznej w formach dostosowanych do aktualnych i perspektywicznych potrzeb.

4. Szczególnym zadaniem Solidarności jest także przygotowanie się do referendum konstytucyjnego, które uchroń Polskę przed zatwierdzeniem konstytucji sprzecznej z dobrem Państwa i Narodu, wyrażonym w ideałach Sierpnia i naszym projekcie Konstytucji.

Uchwała Nr 9

ws. uzupełnienia Uchwały Programowej o uwłaszczeniu powszechnym

Delegaci VI Krajowego Zjazdu NSZZ „Solidarność” wyrażają dezaprobatę dla przebiegu przekształceń własnościowych w Polsce. NSZZ „Solidarność” uznaje uwłaszczenie powszechne za zadanie FUNDAMENTALNE. Mamy świadomość, że jest to walka o kształt przyszłego ustroju polityczno-ekonomicznego Polski i że ustępstwa ze strony rządzących mogą być uzyskane tylko ogromnym, nawet krańcowym, naciskiem Związku i społeczeństwa.

Stanowisko

uzupełniająca Uchwałę Programową ws. rządowego projektu Programu Komercjalizacji Przedsiębiorstw Państwowych

Delegaci VI Krajowego Zjazdu Delegatów NSZZ „Solidarność” stwierdzają, że rządowy Program Komercjalizacji oznacza przede wszystkim:

- odstąpienie od realizacji faktycznej idei uwłaszczenia społeczeństwa
- odstąpienie od przyznania 15% akcji pracownikom bezpłatnie
- uniemożliwienie emisji bonów prywatyzacyjnych
- zniesienie uprawnień pracowniczych w procesie podejmowania decyzji o prywatyzacji
- ograniczenie wielkości przedsiębiorstwa

DOKUMENTY VI KRAJOWEGO ZJAZDU DELEGATÓW

przeznaczonego do prywatyzacji bezpośredniej (spółki pracownicze).

Projekt nie wskazuje terminu zbycia akcji przeznaczonych do Skarbu Państwa, co oznacza, że procedura może zakończyć się na etapie przekształcenia przedsiębiorstwa w jednoosobową spółkę Skarbu Państwa bez dalszej prywatyzacji. Decyzje o prywatyzacji bądź o odmowie prywatyzacji są ostateczne, bez możliwości odwołania.

Odbiera się pracownikom i ich reprezentantom (rady pracownicze, związki zawodowe) praktycznie wszystkie prawa związane ze współdecydowaniem o sprawach państwa. Wszystkie decyzje podejmuje organ założycielski bez możliwości odwołania. O losach zakładu decydują zatem będą kompetenci i dotychczas działający nieskutecznie urzędnicy państwowi i ministerstwa.

Kilkadziesiąt tysięcy nowych stanowisk w ramach państwowych przedsiębiorstw komercjalizowanych państwowych wydatkiem nieuzasadnionym.

Urząd Ministra Skarbu Państwa i Prywatyzacji w proponowanym kształcie jest pozorną realizacją bardzo ważnego postulatu środowisk pracowniczych jakim jest powołanie Komisji Skarbu Państwa w pełni odpowiedzialnej za majątek państwa i Narodu, wyrażonym w ideałach Sierpnia i naszym projekcie Konstytucji.

Pozostaje również nie rozwiązany problem tzw. „mienia państwowego”.

Podział zadań między tzw. Organy Założycielskie i Komisje Mienia Skarbu Państwa spowoduje zatarcie kompetencji i odpowiedzialności. Projekt jest niespójny, np. odpowiednich zmian w kodeksie cywilnym, który

nie mówi obecnie, iż Skarb Państwa nie odpowiada za zobowiązania przedsiębiorstwa. Ponadto program komercjalizacji traktowany łącznie z prawem związkowym wadliwa rządowi na uchylene się od roli pracodawcy w sytuacji gdy faktycznie zachowuje kompetencje strony układowej.

Komercjalizacja przedsiębiorstw może być także przygotowaniem do zamiany zadłużenia zewnętrznego państwa w własność przedsiębiorstw państwowych. Delegaci VI Zjazdu stwierdzają zatem że rząd łamie ustalenia Paktu o Komercjalizacji przedsiębiorstw a przedstawiony projekt jest próbą powrotu do niekompromitowanego systemu nakazowo-rozdzielczego, tym samym uznając, że jednocześnie znosi się i nowelizuje ustawy ograniczające dotychczas bezpośrednią ingerencję urzędników w funkcjonowanie przedsiębiorstw państwowych.

Stanowisko

ws. sytuacji rodziny polskiej

Zryw sierpniowy, który doprowadził do powstania NSZZ „Solidarność”, w 14 ze swoich 21 postulatów dał wyraz protestowi środowisk pracowniczych wobec degradacji życia, trosce o jej byt, wspomagając ją infrastrukturę, do edukacji, rozwoju kulturalnego, ochronę zdrowotną. W Międzynarodowym Roku Rodziny, Związek nasz podobnie jak w poprzednim musi uderzyć na alarm - rodzina polska jest zagrożona. Wypowiadamy się w imieniu i w obronie bezpieczeństwa. Występujemy z mandatu i w obronie

tych, których warunki życia w okresie transformacji systemowej ulegają drastycznemu pogorszeniu - zwykłych pracowników najemnych, emerytów, niepełnosprawnych, ludzi żyjących w ubóstwie, bezdomnych, bezrobotnych, - wszystkich, którzy ten Związek tworzyli w Sierpniu 1980 roku, którzy należą do niego dziś i mają prawo liczyć, że stanie on w ich obronie. Kryzys rodziny, to kryzys szans na budowę zdrowego, demokratycznego społeczeństwa. NSZZ „Solidarność” żąda od władz państwowych zaniechania polityki destrukcji wobec rodziny i podjęcia konkretnych działań pomocowych:

- prowadzenia polityki płacowej zapewniającej samowystarczalność ekonomiczną rodzin pracowniczych

Dla realizacji tego postulatu należy odstąpić od wszelkich administracyjnych metod blokowania wzrostu płac. Środki na wynagrodzenia należy kształtować w drodze układów zbiorowych pracy.

Zakłady zbiorowe winny być zawierane na zasadach określonych w „Pakcie o przedsiębiorstwie państwowym” przez organizacje, których reprezentatywność określona będzie zgodnie z ustaleniami „Paktu o przedsiębiorstwie...” działu XI Kodeksu Pracy łącznie z odpowiednimi rozporządzeniami wykonawczymi. Urząd antymonopolowy określić powinien listę przedsiębiorstw znajdujących się w pozycji monopolisty, których układy zbiorowe pracy podlegałyby zatwierdzeniu przez Trójstronną Komisję ds. Społeczno-Gospodarczych. W przypadku sfery budżetowej konieczne jest wcześniejsze urealnienie poziomu bazowego jej płac i likwidacja limitów (odpowiednik p.p.w.w.)

- zwiększenia środków na aktywne zwalczanie bezrobocia, Winno być ono połączone z wprowadzeniem w życie polityki regionalnej. Zawarte z naszym Związkiem porozumienia dotyczące restrukturyzacji Wałbrzycha, Łodzi czy Mielca nadal czekają na realizację.

- wprowadzenia prorodzinnego systemu podatkowego. NSZZ „Solidarność” postuluje zwiększenie wysokości kwoty wolnej od podatku w zależności od liczby niepracujących członków rodziny. Kwota ta powinna osiągnąć minimum socjalne na osobę w rodzinie.

Harmonogram dochodzenia do progu zerowego opodatkowania równego minimum socjalnemu dla danego typu rodzin winien być wynegocjowany między partnerami społecznymi, jednakże rozkład w czasie tego procesu nie powinien przekraczać 2 lat.

Przez ten czas należy:

- a) zrezygnować z poboru zaliczek na poczet podatku od tych płatników, których dochód podzielony na członków rodziny nie osiąga chronionego i określonego przez ustawodawcę minimum. Wysokość tego minimum winna być przedmiotem negocjacji z partnerami społecznymi tak jak płaca minimalna. Zaniechanie poboru zaliczek byłoby zrekomensowane mniejszą kwotą wypłacanych zasiłków okresowych z budżetu państwa;

b) wprowadzić dla wszystkich płatników podatku, ulgę w tytule kosztów dojazdu do pracy. Koszty dojazdów do pracy - uwzględniając tylko wzrost taryf pasażerskich PKP, PKS oraz komunikacji miejskiej - znacznie wzrosły, ponieważ tempo wzrostu taryf, zwłaszcza na krótkich trasach, było

DOKUMENTY VI KRAJOWEGO ZJAZDU DELEGATÓW

wyższe od średniego tempa wzrostu cen towarów i usług. Wartość tych usług mogłaby zostać określona i włączona do kwoty wolnej od podatku lub odliczona indywidualnie, bądź odliczana od podatku w ustalonej wysokości;

c) wprowadzić dodatkową ulgę dla osób, które mieszkają w rejonach zagrożonych wysokim bezrobociem, a podjęły pracę poza tym obszarem. Ulga w rozliczeniu rocznym w ustalonej kwocie byłaby elementem polityki regionalnej zmniejszającej bezrobocie i zachęcałaby do podjęcia pracy;

d) przeprowadzić waloryzację progów podatkowych na 1991 r., likwidując skutki zamrożenia skali podatkowej na rok 1993.

- wprowadzenia minimalnego dochodu gwarantowanego,

Prorodzinny system podatkowy opisany w punkcie 3, da szansę wychwycenia poprzez izby skarbowe rodzin o dochodach niższych niż minimum socjalne. Rodziny te winny otrzymać pomoc, będącą różnicą między uzyskiwanym dochodem a minimalnym dochodem gwarantowanym, wynegocjowanym przez partnerów społecznych w Komisji Trójstronnej i dążącym do wysokości minimum socjalnego.

- przywrócenia niezbędnej, a wynikającej z ustawy pomocy dla kobiet w ciąży, Wymaga to korekty ustawy budżetowej na rok bieżący i właściwego oszacowania potrzeb na rok przyszły oraz cofnięcia zarządzenia, ograniczającego liczbę wypłat zasiłków do 2 w okresie ciąży i 2 po porodzie.

- przywrócenia osłon socjalnych z tytułu wzrostu cen energii elektrycznej, gazu i czynszów, rozwiązanie problemu półtorarocznych zadłużeń w realizowaniu płatności,

Udział łącznych kosztów opłat energetycznych (energia elektryczna, gaz, co i cw.) w budżetach rodzinnych stale rośnie. Szczególnie widoczne jest to w budżetach rodzin o najniższych dochodach, gdzie udział tych opłat wynosi 12 do 18%. Równocześnie stale wzrasta w budżetach rodzin kwota nie płaconych należności energetycznych. Wzrost cen nośników energii powoduje wzrost inflacji. Nie jest natomiast związany z polityką oszczędzania energii - brak takich mechanizmów. Należy wprowadzić ekonomiczne zachęty do oszczędzania energii (system rozliczeń), przygotować program oddłużenia rodzin najuboższych, nie z własnej woli nie płaćcych czynszu i nie uiszczających opłat za świadczenia energetyczne, przewidzieć wyodrębnione środki na pomoc mieszkaniową.

- przygotowania programu stymulującego rozwój budownictwa mieszkaniowego (niskie kredyty) oraz programu pomocy bezdomnym.

Rozwój budownictwa mieszkaniowego spowoduje stopniowe zwalnianie lokali o niższym standardzie, które po wyremontowaniu będą mogły stanowić bazę lokali socjalnych. Należy wspierać wszelkie inicjatywy społeczne organizowania noclegowni, stolówek i łazni dla bezdomnych.

- reformy ubezpieczeń społecznych,

W szczególności wymaga to pilnego nadania osobowości prawnej ZUS, rozdziału Funduszu Ubezpieczeń Społecznych na odrębne fundusze w zależności od rodzaju ryzyka, zróżnicowanie składki ubezpieczenia od wypadków przy pracy i chorób zawodowych w zależności od stopnia zagrożenia, wprowadzenia trójfilarego systemu ubezpieczeń

emerytalnych i indywidualnych kart ubezpieczenia wprowadzenia nadzoru społecznego nad funkcjonowaniem ZUS wg rozwiązań MOP.

- wprowadzenie ubezpieczeń zdrowotnych.

Związek opracował projekt ustawy, decentralizującej i usprawniającej system ochrony zdrowotnej społeczeństwa 2 lata temu. Projekt uzyskał pozytywną ocenę Sejmowej Komisji Zdrowia. Do dziś brak konkretnych decyzji politycznych w tej sprawie.

- zwiększenia środków na funkcjonowanie oświaty, nauki, kultury i ochrony zdrowia zgodnie ze standartami europejskimi. Niezbędne jest określenie docelowego % PKB przeznaczonego na funkcjonowanie każdej z tych dziedzin, ustalenie harmonogramu dochodzenia do tej wielkości w drodze negocjacji między partnerami społecznymi.

Dotychczasowy przebieg zmian systemowych przenosi cały ich ciężar na środowiska najuboższe.

Szybki wzrost kosztów utrzymania przy ograniczeniu wzrostu płac zarówno w sferze produkcji materialnej, jak i w sferze budżetowej zachwia samodzielną ekonomiczną rodzin polskich. Ponad 40% rodzin żyje w ubóstwie i nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie. Zjawisku temu towarzyszą co rok malejące budżecie państwa środki przeznaczone na pomoc społeczną w roku bieżącym brakuje ok. 3 bln zł (!).

Plaga bezrobocia (niemal 3 mln osób) nie tylko rujnuje zasoby materialne rodzin, ale wywołuje dalsze negatywne skutki społeczne - depresje, alkoholizm, narastający brak przystosowania do życia w społeczeństwie, rozpad rodzin. Dzieci przed ukończeniem 6 roku życia podejmują się pracę zarobkową, by wspomóc bezrobotnych rodziców. Najuboższymi przyszłym matkom odebrano szansę na jakąkolwiek realną pomoc materialną, ograniczając do 2 miesięcy (!) okres wypłat zasiłków dla kobiet w ciąży. W tym samym czasie nowa Ustawa o najmie lokali i dodatkach mieszkaniowych daje możliwość eksmitowania na bruk rodzin nie opłacających czynszu przez okres 3 miesięcy, a nawet tych, którzy nie płać za energię elektryczną. 1/3 polskich mieszkań, to lokale substandardowe, trudno więc mówić o przekwaterowaniu ludzi ubogich do lokali socjalnych. Narasta zjawisko bezdomności - w tym i rodzin z małymi dziećmi - nieoficjalnie szacowane jest na ok. 200 tys. osób, a wszystkie polskie noclegownie łącznie mogą pomieścić zaledwie 3.200 osób. Strona rządowa zdecydowanie opiera się na zmianom systemu podatkowego na prorodzinny. To nie jest jedyny dowód polityki państwa zagrażającej rodzinie. Malejąca liczba ludności, liczba małżeństw, liczba urodzeń żywych. To ostatnie zjawisko, to wynik również zatrucia środowiska, braku należytej opieki lekarskiej dla przyszłych matek, braku leków czy choćby środków na odpowiednie odżywianie. Upadała infrastruktura wspomagająca rodziny. Postępuje ograniczenie dostępu rodzin pracowniczych i emeryckich do świadczeń cywilizacyjnych: edukacji, kultury, nauki, ochrony zdrowia. Utrwała to powstające podziały, zmniejsza już na starcie szansę życiowe dzieci z rodzin pracowniczych. W tej sytuacji Związek wszelkimi dostępnymi środkami będzie walczył o realizację postawionych postulatów.

DOKUMENTY VI KRAJOWEGO ZJAZDU DELEGATÓW

Uchwała Nr 10 ws. Zasad tworzenia i dysponowania funduszem strajkowym

Delegaci VI Krajowego Zjazdu przyjmują niniejszy

Regulamin Funduszu Strajkowego

Rozdział I Postanowienia ogólne

par. 1 Tworzy się regionalne i Krajowy Fundusz Strajkowy.

par. 2.1. Pomoc finansowa udzielana jest członkom organizacji zakładowych (międzyzakładowych) NSZZ „Solidarność” i strukturom Związku podejmującym strajk w przepisów ustawodawstwa związkowego oraz postanowień Statutu Związku i władz krajowych Związku. Przed przystąpieniem do strajku władze odpowiednich struktur Związku zobowiązane są do uzgodnienia z dysponentem funduszu:

1) wysokości zasiłku strajkowego wypłacanego członkom NSZZ „Solidarność” uwzględniając wysokość minimalnego wynagrodzenia, określonego rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Socjalnej i obowiązującego w dniu rozpoczęcia akcji strajkowej,

2) wielkości kwot gwarancyjnych przygotowanych w miastowej wypłaty z konta funduszu.

3). Wysokość wypłat z funduszu strajkowego jest ustalona proporcjonalnie do czasu trwania akcji protestacyjnej z zastrzeżeniem par. 7 ust. 1 p.2

par. 3 Z wpływów funduszy pokrywane są wydatki związane z prowadzeniem strajku i innych niż strajk form akcji protestacyjnych (np. pikety, manifestacje, akcje informacyjne).

par. 4 Fundusze wymienione w par. 1 lokowane są na rachunkach bankowych.

par. 5 Pomoc z funduszy strajkowych obejmuje wyłącznie struktury, które regularnie comiesięcznie, w terminach określonych par. 17 Uchwały Finansowej odprowadzają składki na swoje konto.

par. 6 Pracownik, członek NSZZ „Solidarność”, ma prawo do zasiłku strajkowego, jeżeli regularnie opłaca właściwą składkę na konto.

par. 7.1. Pomoc z funduszu strajkowego udzielana jest po spełnieniu następujących warunków:

- 1) prawidłowo podjętej decyzji o przystąpieniu do strajku,
- 2) strajku dłuższego niż 3 doby,
- 3) nieotrzymania od pracodawcy wynagrodzenia za okres strajku.

2. Zapłata za okres strajku przez pracodawcę w terminie określonym w par. 7.1. jest warunkiem przystąpienia do strajku. W przypadku niezapłaty w terminie przystąpienie do strajku spowoduje obowiązek zwrotu kwot wcześniej wypłaconych z funduszu strajkowego. Obowiązek ten spoczywa na organizacji, która wystąpiła o wypłatę z funduszu.

par. 8 Działalność funduszu podlega kontroli regionalnej Komisji Rewizyjnej.

par. 9 Fundusz nie posiada osobowości prawnej i nie może prowadzić działalności gospodarczej.

par. 10 Wpływy funduszu nie podlegają zwrotowi w przypadku zaniechania działalności lub rozwiązania struktury, która dokonywała wpłat na konto funduszu.

Rozdział II Regionalne i Krajowy Fundusz Strajkowy

par. 11.1. Regionalny Fundusz Strajkowy tworzy się z:

- obligatoryjnych wpłat dokonywanych przez wszystkie komisje zakładowe, zarejestrowane w danym zarządzie regionu, w wysokości ustalonej w Uchwale Finansowej Związku,

- kwot z darowizn,

- dochodów z kapitału

2. Dysponentem funduszu regionalnego jest zarząd regionu.

par. 12.1. Krajowy Fundusz Strajkowy tworzy się z: - obligatoryjnych wpłat dokonywanych przez wszystkie zarządy regionalne w wysokości ustalonej w uchwale finansowej Związku, - kwot z darowizn, - dochodów z kapitału, 2. Dysponentem Krajowego Funduszu Strajkowego jest Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność”.

par. 13.1. Krajowy Fundusz Strajkowy uruchamiany jest w następujących przypadkach:

1) przeprowadzania ogólnopolskich i ponadregionalnych akcji protestacyjnych,

2) akcji protestacyjnych przeprowadzanych przez krajowe sekretariaty branżowe z zastrzeżeniem par. 2 i 7 niniejszego Regulaminu,

3) strajku prowadzonego przez organizację regionalną trwającego powyżej 2 tygodni, jeśli władze organizacji regionalnej wystąpią z wnioskiem o udzielenie pomocy finansowej.

2. Krajowy Fundusz Strajkowy stanowi rezerwę funduszy strajkowych.

par. 14 W sprawach nie objętych postanowieniami Regulaminu lub spornych (dotyczących jego interpretacji) decyzje podejmuje Komisja Krajowa.

par. 15 Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1995 roku.

Uchwała Nr 11 ws. zmiany uchwały finansowej Związku

Delegaci VI Krajowego Zjazdu przyjmują zmiany w uchwale finansowej Związku. Do tekstu uchwały finansowej wprowadza się Rozdział II w następującym brzmieniu. Numeracja następujących paragrafów zmienia się odpowiednio.

Rozdział II

Zasady rozliczania składek między Zarządami Regionów a Komisją Krajową

par. 8. W przypadku wątpliwości co do prawidłowego przekazywania składki z ZR do KK zostanie przeprowadzona następująca procedura:

a) Suma składki z ZR do KK przychodząca w danym miesiącu musi być większa od kwoty wyliczonej następująco: - 70% średniego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw z zyskiem w danym

DOKUMENTY VI KRAJOWEGO ZJAZDU DELEGATÓW

województwie z miesiąca poprzedzającego wpłatę do KK (publikowanego przez GUS lub WUS) pomnożone przez 0,001, pomnożone przez liczbę członków Związku płacących składkę.

b) Jeżeli suma składki z ZR do KK jest mniejsza od kwoty wyliczonej powyżej, to ilość członków płacących składki w Regionie uznawana jest do wysokości spełniającej powyższe wyliczenie.

c) Do otrzymanej tak liczby członków płacących składki dodaje się liczbę członków zwolnionych z płacenia składek na rzecz KK, na podstawie rozdz. I niniejszej uchwały. W ten sposób ustala się liczbę członków w regionie.

d) Liczba członków zwolnionych z płacenia składek musi być wylegitymowania „Ankieta Informacyjną KK NSZZ „S” wypełnioną przez organizację zakładową (międzyzakładową) i sumowaną przez zarząd regionu.

e) Dane tych ankiet podlegają sprawdzeniu na każdym poziomie organizacyjnym przez Skarbnika KK, KKR, Krajową Komisję Wyborczą. Odmowa poddania się kontroli oznacza nieuznanie liczby członków struktury organizacyjnej odmawiającej poddania się kontroli we wskazanym przez kontrolujących czasie.

f) W przypadku, gdy region obejmuje więcej niż jedno województwo, wówczas zobowiązany jest (oddzielnie dla każdego województwa) do podania liczby członków płacących składki.

g) Dla regionów obejmujących więcej niż jedno województwo wyliczenie sumy składki dokonywane jest dla każdego województwa oddzielnie.

h) Zasady tego rozdziału obowiązują od 1 listopada 1994r.

Uchwała Nr 12

ws. płac pracowników sfery budżetowej

Delegaci VI Krajowego Zjazdu wyrażają stanowczy sprzeciw wobec systematycznego obniżania płac pracowników oświaty, nauki i szkolnictwa wyższego, ochrony zdrowia, pomocy społecznej i kultury. Delegaci protestują przeciw rządowym projektom pozbawienia pracowników cywilnej sfery budżetowej gwarancji zawartych w „Ustawie z 1989 r. o kształtowaniu środków na wynagrodzenia w państwowej sferze budżetowej”. Narzucane przez Rząd RP rozwiązania praktycznie pozbawiają związki zawodowe możliwości negocjowania wysokości wynagrodzeń w ramach układów zbiorowych. Delegaci wzywają wszystkie struktury naszego Związku do udzielenia niezbędnej pomocy w akcji protestacyjnej pracowników sfery budżetowej.

Oświadczenie

Delegaci VI Krajowego Zjazdu stwierdzają, że obecny rząd działa na szkodę Polski i jej obywateli. Delegaci VI Krajowego Zjazdu uważają, że rząd ten powinien dla dobra kraju zakończyć swoją działalność.

Decyzja
ws. udostępnienia tekstu o materiałach z
archiwów STASI

Delegaci VI Krajowego Zjazdu zobowiązują Komisję Krajową do udostępnienia materiałów Służby Bezpieczeństwa NRD - STASI, opracowanych przez Urząd do Spraw Archiwów STASI i przekazanych przez ten Urząd do Komisji Krajowej (Jeden egzemplarz tego opracowania otrzyma każdy przewodniczący zarządu regionu.)

Stanowisko
ws. łamania prawa wobec byłego Posła RP

Delegaci VI Krajowego Zjazdu protestują przeciw łamaniu prawa przez administrację rządową wobec Jerzego Niczyperowicza, Posła RP I kadencji wybranego z listy NSZZ „Solidarność”. Po zakończeniu kadencji Sejmu były Poseł nie został zatrudniony na równorzędym i zgodnym z kwalifikacjami stanowisku w Urzędzie Wojewódzkim w Olsztynie, które zajmował przed rozpoczęciem pracy w Sejmie. Delegaci VI Krajowego Zjazdu domagają się od Rządu RP respektowania „Ustawy o prawach i obowiązkach posłów i senatorów” oraz decyzji Prezydium Sejmu RP w tej sprawie.

Oświadczenia
Rola NSZZ „Solidarność” w okresie przemian

Wobec zniewalającego systemu, godzącemu w godność człowieka, 14 lat temu Naród Polski w pokojowym zrywaniu udowodnił światu, że możliwe jest bezkrwawe obalenia nawet najgroźniejszego systemu, jeśli ludzie zgodnie okażą sobie solidarność. Zryw ten zaowocował powstaniem masowej organizacji pracowniczej o wybitnie patriotycznym charakterze - NSZZ „Solidarność”. Chociaż broniący się system usiłował zniszczyć tworzącą się Solidarność wprowadzając stan wojenny, nie zdołał już powstrzymać rozpoczętego procesu. W perspektywie minionych lat wiadomo, że autentyczny i patriotyczny sprzeciw milionów Polaków, był przedmiotem iście szatańskich planów utrzymania panowania nad Polską przez Jej komunistycznych władców. Z tego powodu do szeregów Solidarności, a zwłaszcza do Jej kierowniczych gremiów skierowano agentów i prowokatorów. Jednakże autentyczność ruchu jak i zdecydowanie członków Solidarności w obronie swoich praw sprawiły, że spodziewana sterowalność Solidarnością nie została osiągnięta. Był to również jeden z powodów wprowadzenia stanu wojennego. Wszyscy zrzeszeni w NSZZ „Solidarność” od pierwszych chwil zaistnienia Związku usiłowali wypracować program wdrożenia samorządności pracowniczej i samorządności lokalnej. Mimo, że niektóre propozycje wydają się dziś anachroniczne, wysiłki te miały istotny wpływ na kształtowanie świadomości obywatelskiej i pracowniczej. Istotnym było to, że pracownicy przejawiali ogromną odpowiedzialność za swoje zakłady pracy

DOKUMENTY VI KRAJOWEGO ZJAZDU DELEGATÓW

znacznie większą niż ich zarządcy. Tak błyskawiczna edukacja obywatelska była między innymi powodem dla którego wprowadzono stan wojenny. Nie można pominąć w ocenie minionego okresu, zwłaszcza w świetle późniejszych faktów, hipotezy, że część komunistycznych elit zdając sobie sprawę z niemożności dalszego utrzymania systemu postanowiła wykorzystać społeczny sprzeciw i w charakterze reformatorów głównie znaleźć miejsce we władzach, tym razem ja-ko gorący wolennicy nowego systemu. Istotnym jest stwierdzenie, że dla wielkiego człowieka poza ideologicznymi przesłankami nie ma zasadniczej różnicy pomiędzy systemem komunistycznym, a liberalnym systemem kapitalistycznym. Wprowadzenie kapitalizmu wymagało jednak uruchomienia nie tylko materialnego mechanizmu konkurencji, ale również tzw. zbalansowania cen. Stan wojenny był doskonałą osłoną dla przeprowadzenia takiej akcji. Mało kto dziś pamięta drakońskie podwyżki cen z 1982 r., gdyż uwaga całego społeczeństwa skoncentrowana była na represjach wobec działaczy, członków i wolenników Solidarności.

Stan wojenny był okresem ogromnej próby milionów Polaków - wielu sprawdziło się. NSZZ „Solidarność” utworzył przyjął tajną strukturę organizacyjną, wspieraną finansowo i moralnie niemal przez całe społeczeństwo, skutecznie powstrzymując re-presję i samowolę komunistów. Związkowa walka z demokratycznych krajów również niosła na miarę swoich możliwości pomoc polityczną, materialną i finansową. Powstrzymywany przez propagandę mit o strumieniu dolarów przesyłanych do „Solidarności” ma na celu stworzenie opinii, że NSZZ „Solidarność” miał agenturalny charakter. Związek nie winął i popierał jawny ruch samorządów pracowniczych w zakładach pracy, ujawniał akty bezprawia i samowoli pracowników - zakładów pracy. Również udzielał materialnego wsparcia represjonowanym, zachęcał do różnych form organizowania się i przejmowania przez obywateli rozmaitszych stowarzyszeń i ruchów. Niemało było zakładów obywatelskiej kontroli rad osiedlowych, dzielniczych, komitetów rodzicielskich itp. Powstawały i działały, choć z ogromnymi oporami stowarzyszenia wartytatywne. Tak więc w okresie stanu wojennego NSZZ „Solidarność” odgrywała centralną rolę w obronie i samoorganizacji społeczeństwa. Trzeba wyraźnie podkreślić, że wybitną pomoc w tym zakresie niósł „Solidarność” Kościół, otwierając drzwi świątyń nie tylko dla aktywnych i patriotycznych, ale również dla patriotycznych i demokratycznych demonstracji oraz dla niezależnego życia społecznego.

Okragły Stół nie doczekał się jeszcze historycznej oceny, ale widzą w nim zwycięstwo Solidarności i upadek komunizmu, inni zwycięstwo komunistów i naiwność opozycji. Istotnym jest, że członkowie NSZZ „Solidarność” przyzwolili zmianę systemu gospodarczego i politycznego głęboko rozumiejąc, że zmiany te będą związane nie tyle z gwałtownym wzrostem dobrobytu co z demokratyzacją życia politycznego, społecznego i gospodarczego. Oczekiwali z nadzieją, że dokonana rzetelna ocena minionej epoki i co najmniej moralny osąd

NSZZ „Solidarność” nie może beczynnice patrzeć jak na oczach całego świata byli komuniści wykorzystując stworzone przez siebie prawo i stworzone w nim luki, przejmując na własność Polskę i zrzucając na ludzi pracy cały ciężar poprzedniego systemu oraz wszystkie wady obecnego. NSZZ „Solidarność” nie może zaakceptować, aby przyzwolenie dla reform zostało wykorzystane dla stworzenia dogodnych warunków zamiany terroru polityczno-policyjnego na terror ekonomiczny i terror poprzez bezrobocie.

NSZZ „Solidarność” to ludzie pracy, a nie ludzie władzy i biznesu, dlatego szczególnie bolesne jest oskarżanie tych, którzy ponoszą największe ciężary, za zbrodnie poprzedniego systemu i za bezwzględność obecnego. Boli nas cynizm tych którzy niosąc nasze hasło przed sobą i powołując się na rodowód w Solidarności zbratali się z komunistami, a często są od nich bardziej bezwzględni.

NSZZ „Solidarność” została pozbawiona prawa do samodzielnego przedstawiania swojego programu i stanowisk w mass mediach. Propagandowa żonglerka informacjami Związku i o Związku obraża Jego Członków i pozbawia społeczeństwo rzetelnego obrazu zachodzących procesów.

Mimo upływu 5 lat nie zwrócono NSZZ „Solidarność” zagra-bionego w stanie wojennym majątku oraz należnej części majątku po związkach sprzed 1980 roku. Korzyściami z używania tego majątku za przyzwoleniem wszystkich ekip rządowych wspomagany jest OPZZ. Ten rodzaj finansowej i gospodarczej represji miał rzucić NSZZ „Solidarność” na kolana, spowodować Jego nieefektywność i uległość. NSZZ „Solidarność”, jako reprezentant ludzi pracy nie zrezygnował z nieustannego upominania się o podstawowe warunki godnego życia i godziwej zapłaty. To zdecydowanie Związku było od samego początku powodem oskarżenia o tzw. postawę roszczeniową, przeciwną duchowi reform. Związek konsekwentnie domagał się i nadal domaga się stworzenia prawnych podstaw nowego ładu i równomiernego rozłożenia ciężarów reformy. Związek był przeciwny „grubej kresce” Mazowieckiego widząc w niej moralną akceptację poprzedniego systemu. Przedłożył w swoim klubie parlamentarnym projekt ustawy przerywającej mafijne powiązania poprzedniego systemu. Związek domagał się i nadal domaga się nieodpłatnego uwłaszczenia obywateli, jako niezbędnego minimum demokracji gospodarczej i demokracji całego życia publicznego. Również poprzez uwłaszczenie obywateli Związek widzi jedyną szansę powstrzymania procesu oligarchizacji w Polsce oraz zwiększania się obszaru biedy. Związek był inicjatorem rozwijania tzw. trójstronności przy zachowaniu rzetelnej zasady reprezentatywności. Związek opiniuje projekty ustaw i walczy na wszystkich dostępnych poziomach o ich ludzki i pracowniczy charakter. Jest autorem żądania, aby płace były regulowane nie centralnymi rozporządzeniami, ale na mocy układów zbiorowych. Związek nieustannie upomina się o nowe miejsca pracy, o ochronę bezrobotnych i ludzi ubogich. Domaga się prorodzinnych regulacji prawnych i gospodarczych, domaga się reformy ubezpieczeń społecznych i zabrania ich spod bezpośredniej kontroli państwa, przedstawiając jednocześnie pozytywne projekty rozwiązań tego problemu. Związek

DOKUMENTY VI KRAJOWEGO ZJAZDU DELEGATÓW

organizuje pro-test ludzi pracy, gdy już żadne umowy nie są dotrzymywane, a in-teres pracowników narażony jest na bezpośrednie zagrożenie. Związek uznając, że ma obowiązek uczestnictwa w polityce działać na rzecz wspólnego dobra, a nie dla zdobycia władzy, uczestni-czył w różnych formach w wyborach parlamentarnych i samorządo-wych. Wreszcie NSZZ „Solidarność” widząc ciągle rosnące zagrożenie pracowników i obywateli Polski przygotował obywatelski pro-jekt Konstytucji i domaga się jego przyjęcia w powszechnym refe-rendum. NSZZ „Solidarność” mimo wszystkich trudności i przeszkód nie stracił swojego pierwotnego charakteru, bowiem tworzą Go ludzie pracy, wierni sierpniowym postanowieniom, ludzie świadomi swoich praw, ludzie, którzy kochając „Solidarność”, kochają swój Kraj - Polskę.

Stanowisko ws. przemysłu zbrojeniowego i lotniczego

Delegaci VI Krajowego Zjazdu Delegatów, biorąc pod uwagę pogarszający się stan wyposażenia naszej armii i obronności kraju, domagają się od Rządu RP sformułowania długofalowej polityki w tej dziedzinie. Wymiana, uzupełnianie i unowocześnianie uzbrojenia wymagają powiększenia budżetu MON, wg naszych ocen do 3% PKB w 1995 r. Polskie przedsiębiorstwa przemysłu zbrojeniowego i lotniczego dysponują nowoczesnymi technologiami i wysoko kwalifikowaną kadrą. Obowiązkiem państwa jest uruchomienie tego potencjału przez stworzenie warunków umożliwiających dokapitalizowanie zakładów, napływ niezbędnych nowych technologii, budowanie korzystnych układów kooperacyjnych z przedsiębiorstwami zagranicznymi. Domagamy się od Rządu RP przyjęcia zasady, że to polskie przedsiębiorstwa są głównym dostawcą uzbrojenia dla Wojska Polskiego, a wszystkie zakupy u zagranicznych dostawców powinny być uwarunkowane kooperacją z polskimi przedsiębiorstwami. Wysokie technologie stosowane w przemyśle obronnym będą także służyć unowocześnianiu i poprawie konkurencyjności produkcji cywilnej. Za odwlekanie decyzji w tych sprawach placimy już ogromną i zupełnie nieuzasadnioną cenę.

Środowe spotkanie emerytów i rencistów

5 października - Tradycyjnie w pierwszą środę miesiąca, w siedzibie Zarządu Regionu spotkali się członkowie Terenowej Komisji Emerytów i Rencistów NSZZ „Solidarność”. W spotkaniu uczestniczył sekretarz Zbigniew Cebula, który w skrócie zrelacjonował przebieg Krajowego Zjazdu NSZZ „S” w Mielcu. Zebrani usłyszeli zapewnienie, że Związek stoi na stanowisku, aby waloryzacja rent i emerytur była uzależniona od wzrostu średniej krajowej płacy (a nie od wzrostu cen).

WOJEWÓDZKI OŚRODEK KULTURY I SZTUKI

„RESURSA”

Zaprasza:

11.10 godz. 18.00 - Teatr Powszechny. Koncert Chóru Chłopięcego i Męskiego POZNAŃSKIE SŁOWIKI pod dyrykcją Stefana Stuligrosza.

12, 13, 24, 25 i 26.10 godz. 8.30, 10.15, 12.15

"Pan Tadeusz" - spektakl Teatru "MASKA" z Lublina. Występują: Bożena Dykiel, Bożena Szymańska, Stanisław Niwiński, Karol Strasburger, Sławomir Pacek.

14.10 godz. 17.00 i 19.30. Konert zespołu poczji śpiewan... STARE DOBRE MAŁŻENSTWO.

JAN KUPIEC

„SPOIWA” - ciąg dalszy

W biuletynie NSZZ „S” nr 127 z dnia 24.09.94r. artykule p.t. „Co slychać w „Spoiwie” - opisałem współpracę Komisji Zakładowej „S” z Zarządem Spółdzielni, przedstawiając zmagania związkowców w przedmiocie udostępnienia im do wglądu stosownych dokumentów, mówiąc ogólnie, potrzebnych do prowadzenia działalności związkowej. Szczegóły w powyższej sprawie zawiera wyżej cytowany artykuł. Napisałem w nim m.in. „ponieważ uznałem, że na tym tle powstał konflikt, dlatego zwróciłem się na piśmie do Państwowej Inspekcji Pracy z prośbą o przeprowadzenie kontroli i zajęcie stanowiska w przedmiotowej sprawie”, będąc przekonany iż działania Zarządu Sp-ni wyczerpują znamiona art.35 pkt 2 ustawy o związkach zawodowych i winny być potraktowane jak naruszenie. Artykuł, o którym mowa, zakończyłem słowami: „czy PIP podzieli mój pogląd, przekonamy się niebawem. Oczekuję na odpowiedź i zajęcie konkretnego stanowiska”.

W Dniu 23.09.94r. otrzymaliśmy odpowiedź pisemną. We wstępie tego pisma zacytowano art. 28 ustawy o związkach zawodowych, mówiący o tym, że pracodawca jest obowiązany udzielić na żądanie związku zawodowego informacji niezbędnych do prowadzenia działalności związkowej, w szczególności dotyczących warunków pracy i wynagradzania. W toku dalszych wyjaśnień odniesione do art. 26 pkt 2 ustawy o związkach zawodowych, oraz art. 35 pkt 2 ustawy o związkach zawodowych, inspektor pracy nie jest w stanie stwierdzić, czy są to sprawy istotne dla organizacji związkowej (a szkoda - dopisek mój) i dalej

cytuje: „do ich badania PIP nie ma ustawowych uprawnień (perezentuję odmienny pogląd - dopisek mój). Zdaniem inspektora pracy, by móc skutecznie zwręniować w powyższej kwestii, należy dążyć do uzyskania jednoznacznej wykładni art.28” - koniec cytatu.

Pismo PIP będące odpowiedzią na moje wystąpienie wydaje się mi być enigmatyczne, niejednoznaczne - w tym nie jest niesatysfakcjonujące. W związku z powyższym zwróciłem się na piśmie do Działu Prawnego Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” w Gdańsku, z prośbą o przedstawienie jednoznacznej wykładni prawnej treści art.28 ustawy o związkach zawodowych. Przedstawiłem „współpracę” Zarządu Spółdzielni z „Solidarnością”, podając jako przykład „Spoiwo”, zresztą nieodosobniony, stawiając dwa konkretne pytania:

1. Czy to, że pracodawca jest zobowiązany do udzielania szczególności informacji, dotyczących warunków pracy i zasad wynagradzania należy rozumieć, że udzielenia innych informacji może odmówić, jeśli organizacja związkowa uzna je za niezbędne do prowadzenia działalności związkowej?

2. Czy w przedstawionej sytuacji zaistniałej w „Spoiwie” (patrz - wyżej cytowany artykuł), można stwierdzić, że działania związkowców były uzasadnione?

I znowu czekam na odpowiedź, mając nadzieję, że wyjaśni ona wątpliwości, pozwalając w przyszłości na skuteczne interwencje w podobnych przypadkach.

KOMISJE ZAKŁADOWE PISZĄ

Komisja Zakładowa NSZZ „S”
Woj.Przedsiębiorstwa Przemysłu Mięsnego
do Ministra Gospodarki Przestrzennej
i Budownictwa

Radom, dnia 29 września, 1994r.

W „Rzeczpospolitej” z dnia 23.09.1994r. czytamy, że Rząd RP przygotowuje następny eksperyment w spłacie kredytów mieszkaniowych, którego filozofią nie jest dążenie do zmniejszenia obciążeń w wydatkach mieszkaniowych, a może być kolejnym etapem w degradacji ekonomicznej wielu rodzin.

Międzyresortowy Zespół Kredytowania Budownictwa mieszkaniowego stwierdza, że dotychczasowy system spłaty kredytów mieszkaniowych nie motywuje odbiorców do zwiększenia większych kwot na ich spłatę. Wylania się z tego obraz, że decydenci, którzy wchodzi w skład w/w zespołu mają pojęcia w realiach, w jakich żyją miliony obywateli. Dla nich najważniejsze jest maksymalne ściągnięcie haraczu, aby zgadzały się cyferki; człowiek i rodzina to tylko dodatkowy koszt.

Posłużmy się realnym przykładem. - Rodzina X posiada dochód brutto 6 mln zł (co w naszym województwie jest wyjątkowym przypadkiem) i rodzina Y dochód powyżej 10 mln zł. Rodzina mieszkająca w 3-pokojowym mieszkaniu (średnio 40 m²). Średnia płaca w woj. radomskim na II kwartał 1994r. wynosi 4.176 tys. zł. Przy mianowniku 400 (nie bierzemy pod uwagę niższego mianownika, gdyż byłoby to zabójstwem

dla wielu lokatorów), spłata kredytu wynosi 630 tys. zł dla obydwu rodzin. Dla rodziny X będzie to znaczący wydatek, dla rodziny Y prawie niezauważalny. Średnia płaca, czy to w kraju, czy w zakładzie pracy i województwie jest fikcją, powodując zafałszowanie rzeczywistej sytuacji grup społecznych. Średnia płaca rośnie, ale jej wzrost powodują tylko niektóre zakłady, czy branże; wiele zakładów ma zamrożone płace nawet przez 2-3 lata ze względu na złą kondycję finansową. Wielu pracowników pobiera najniższe wynagrodzenie (2.200 tys. zł), a średnia w województwie wynosi ponad 4 miliony złotych. Jest to kolejny przykład rozwiązania, które może w niezamierzony sposób, preferuje zamożnych lokatorów, pozostałych spychając w systematyczną nędzę. Bo przecież oprócz kredytu rodzina musi zapłacić lawinowo rosnący czynsz mieszkaniowy oraz energię elektryczną i gaz, których ceny na skutek liberalnej polityki państwa, dyktatu MFW i Banku Światowego systematycznie rosną. Dla przykładu, gdy zostanie wprowadzona od 1 października 20-procentowa podwyżka centralnego ogrzewania i ciepłej wody, za samo „c.o.” (zakładając, że średni metraż stanowi 60m²) trzeba będzie zapłacić prawie jeden milion.

Po odliczeniu podatku dochodowego od osób fizycznych, kredytu mieszkaniowego, czynszu i opłat za gaz i energię elektryczną, pozostaje kwota, która nie wystarcza, aby żyć i aby umrzeć.

O jakiej motywacji mówicie...

Proponowane rozwiązania zmierzają w konsekwencji do tego, aby rodziny o mniejszych dochodach pozbywały się swoich mieszkań i „gnieździły” się na kilkunastu metrach kwadratowych - co zaprzecza elementarnym zasadom rozwoju społecznego i cywilizacyjnego.

Powyższe są konsekwencją liberalnego doktrynerstwa, w którym mieszkanie traktowane jest na równi z wyrobem papieru toaletowego lub musztardy - czyli jako towar. Jest to całkowicie nie do przyjęcia. Mieszkanie jest podstawowym dobrem rodziny, decydującym o prawidłowym rozwoju, a w konsekwencji i rozwoju państwa.

W Rezolucji Sejmu RP z dnia 19 sierpnia 1994r. w sprawie założeń polityki mieszkaniowej (Mon.Polsk.Nr 48 z 1.09.1994r) czytamy: „Sytuacja ta stwarza zagrożenia rozwoju społeczeństwa naszego kraju, jest źródłem wielu napięć, zjawisk patologicznych, narusza podstawy biologicznej egzystencji.

Reasumując, zwracamy się do wszystkich decydentów odpowiedzialnych za politykę mieszkaniową, aby kierowali się realiami życia i widzieli problemy społeczeństwa, z którego prawie 50% (według CUP-u) żyje na krawędzi nędzy.

Trzeba budować takie rozwiązania, które zmierzałyby do zmniejszenia obciążeń w wydatkach mieszkaniowych i jednocześnie sprawiedliwie je dzieliły na poszczególnych obywateli.

Regionalny Sekretariat Ochrony Zdrowia do
Wojewody Radomskiego

Radom, 3.10.1994r.

Regionalny Sekretariat Ochrony Zdrowia NSZZ „S” Ziemia Radomska wyraża zaniepokojenie z powodu systematycznego pogarszania się sytuacji finansowej w

ochronie zdrowia.

Zaznaczający się brak środków na zabezpieczenie działalności opieki medycznej, obniżenie poziomu życia pracowników w wyniku spadku plac realnych o 20%, zadłużenie placówek służby zdrowia oraz planowany budżet na 1995r. skłaniają nas do zadania Panu Wojewodzie następujących pytań:

1. Jak Pan widzi sytuację finansową w ochronie zdrowia w świetle projektu budżetu na 1995r.?

2. Czy w roku 1995 planowane jest zamykanie placówek służby zdrowia?

3. Czy w roku 1995 przewiduje się zwolnienia pracowników?

4. Jaka jest realna możliwość poprawy plac w ochronie zdrowia wobec systematycznych podwyżek kosztów utrzymania?

UROCZYSTOŚCI W KAŁKOWIE

Realizując uchwałę VII WZD, Zarząd Regionu organizuje w sobotę 22 października o godz. 12.00 w **Sanktuarium Bolesnej Królowej Polski w Kalkowie**

uroczystości związane z poświęceniem repliki Witraża Protestów Robotniczych (oryginał znajduje się w Kościele Św. Wacława w Radomiu), tablicy poświęconej pamięci Ks. Romana Kotlarza, oraz wrót do Oratorium Radomskiego Czerwca '76.

Wyjazd nastąpi sprzed siedziby Zarządu Regionu (ul. Traugutta 30) w dniu 22 października o godz. 10.00. Powrót tego samego dnia ok. godziny 17-tej.

Koszt uczestnika wynosi 50 tys. złotych (transport, PZU, posiłek).

Zapisy prowadzi sekretariat Zarządu Regionu.

KOMISJA INTERWENCJI

W OIP o prawach pracowniczych

Z inicjatywy Okręgowego Inspektora Pracy w Kielcach - p.mgr Wiesława Langer'a doszło do spotkania przedstawicieli Zarządów Regionów: Radomskiego, Świętokrzyskiego i Sandomierskiego z Kierownictwem OIP.

Narada poświęcona była współpracy Inspekcji Pracy z zarządami regionów „Solidarność” w sferze ochrony pracy. Związkowcy położyli nacisk na znaczenie okresowych badań lekarskich, głównie badań specjalistycznych osób na stanowiskach szczególnie narażonych na działanie czynnika szkodliwego dla zdrowia.

Poruszano również sprawy praw pracowniczych, wynikających z Kodeksu Pracy, jak i ustawy o związkach zawodowych oraz sposobu i możliwości egzekwowania od kierownika zakładu niektórych dokumentów, które zdaniem KZ „S” niezbędne są do prowadzenia działalności związkowej w zakresie ochrony praw pracowniczych, a których to dokumentów kierownicy zakładów coraz częściej nie chcą udostępniać komisjom zakładowym „S”, tłumacząc taki fakt bardzo wykrętnymi powodami, co często stwarza konflikty na płaszczyźnie kierownik zakładu - komisja zakładowa „S”.

Okręgowy Inspektor Pracy zwrócił uwagę na fakt małej ilości społecznych inspektorów pracy w zakładach produkcyjnych, co nie dzieje się ze szkodą dla zatrudnionych tam osób.

Apeluję do członków Związku i działaczy, by korzystając z akcji wyborczej do władz Związku, przeprowadzili wybory społecznych inspektorów pracy. Ich działania są potrzebne zatrudnionym w zakładach pracy pracownikom.

Przewodniczący Komisji
Interwencji ZR - Jan Janus

DYŻURY RADNYCH

Wychodząc naprzeciw oczekiwaniom mieszkańców Radomia, mających problemy, bądź wnioski dotyczące funkcjonowania administracji miejskiej Zarząd Regionu organizuje w swoim siedzibie DYŻURY RADOMSKIE RADNYCH.

Przewodniczący Rady Miasta
- dr inż. JAN REJCZAK będzie przyjmował dyżur 24 października w godz. 14.00 do 16.00.

JACEK KOŁODZIEJSKI - 10 X 94r.
ANDRZEJ JASTRZĘBSKI
- 18 X 94r. w tych samych godzinach

ZAPROSZENIE

Zarząd Wojewódzki Ogólnopolskiego Związku Żołnierzy B.Ch. zaprasza na uroczystości religijno-patriotyczne w rocznicę 50 rocznicy zwycięskiej bitwy stoczonej pod Sieradzicami k/Łbży przystępując do zgrupowania B.Ch. „Ośki”.

Uroczystości odbędą się 22 października o godz. 11.30 w lesie seradzińskim przy drodze Seredzice-Trembowiec.

Informacje o studiach menadżersko-związkowych

Komisja w składzie: M. Wroblewski, J. Bochnia, A. Gut, J. Skowroński i A. Kubiś pozytywnie zaopiniowała cztery kandydatury ubiegających się o indeks na studia menadżersko-związkowe na KUL-u w Lublinie. Do 15 października kandydaci otrzymają pocztą pisemną decyzję rektora KUL-u o przyjęciu na studia. Pierwsza sesja rozpoczyna się 27 października 1994r. (studenci powinni na ten czas zabezpieczyć sobie urlop). Opłata za pierwszy semestr wynosi 4 mln zł. W przypadku zaliczenia pierwszego semestru istnieje możliwość uzyskania stypendium.

Sekretarz ZR - Zbigniew Cebulak

BIULETYN INFORMACYJNY
NSZZ "SOLIDARNOŚĆ"
ZIEMIA RADOMSKA

26 - 600 Radom
ul. Traugutta 30
tel. 251 - 61, fax 238 - 04
Redakcja: ANNA RAJCHERT
tel. 63 43 49
Skład: M.W.

Wykonano przy użyciu sprzętu z dotacji
Instytutu Wolnych Związków Zawodowych AFL-CCO

egzemplarz bezpłatny